

"No ho ten. ésser!"

Les ho hem a Cafarnaum en el període dels
grans miracles de Jesús que començarem tota la
Galilea. Sant Mateu diu que Jesús venia de
ensucrar la filla de Tairi. ha gent el segon ~~part~~
a la casa on s'hostatja, i entre la gent ho
es que ~~van~~ ^{van} ~~estant~~ ^{estant}:

— Apresen-vos de mentes, fill de David!

En entrar Jesús a la casa, ~~ben~~ ^{ben} ~~per~~ ^{per} ~~que~~ ^{que} ~~an~~ ^{an} ~~ja~~ ^{ja}
havia passat el llindar ^{la porta} ~~els~~ ^{els} ~~de~~ ^{de} ~~la~~ ^{la} ~~casa~~ ^{casa}.

— ~~breu que per~~ ^{breu que per} ~~fer~~ ^{fer} ~~al~~ ^{al} ~~no~~ ^{no} ? — els, fill de Jesús.

Perus sap perfectament que tenen
te, però el ho pregunta, volent indicar
~~una disputa més~~ com sempre, per no més ~~de la Veritat~~

~~Quarta de la veritat per atendre per a la~~
~~condat del miracle la llantia de la veritat~~
de la fi del del condat i la fi del que prepen
per ell - pot provocar l'escatol del miracle. Sap
Des que tenen te per els ho preguntes ràpidament:
amb pròpies paraules.

- i breu ~~després~~ que que per arribar? - els
Joan Orius.

— Pi, fugen — linen kots no.

llavors Jesús els toca els ulls, dient:

~~segons la vostra fe~~

— Que us sigui ht segons la vostra fe.

~~Després~~ Els ulls se'ls veuen ~~obrir-se~~.

nohen instantàniament.

Jesús els anuncia dient amb veritat.

— Sobretot que no feu no ho sapia.

Però ells, bon punt sortien de la casa, comencen
a escampar el miracle per tota ~~la zona~~ aquell
comarc.

Al moment que aquests dos homes ~~queden~~ ~~de la casa~~ ~~estaven~~ ~~per~~ ~~un~~ ~~altre~~ ~~vetagre~~ ~~que~~ ~~entra~~
 un grup que li presenta un home mort, entemmort.
 Es veu que ~~havia~~ una valseta i la possessió
 diabolica poden anar acoblades.

Jesus expulsa el dimoni i el mort parla
 Aquests tres miracles han estat tots al peu de la
 porta de la casa. Sembla que Jesús tingui pressa i
 que no vulgui aplomear-nos dintre cofarrium. ~~fal~~
 molta prudencia perquè ~~estem~~ el veu d'elles Antiquas vestes
~~Fiterandes~~ allà a prop, a Fiterandes i al país
~~Aladfrat~~ ~~apareix~~ ~~per~~ ~~el~~ ~~país~~ aquests grans
 miracles encara estan per. I Kthom bin: "Mas no s'ha
 vist tal cosa a Israel." Però els fariseus comencen a be
 correu aquest "shpan": "Es pel príncep dels dimonis que llança els dimonis!"

> x x

Havent-se dit aquestes mirades sense la presència
 de cap adversari ~~no havent-se dit amb el mínim de paraules per part~~
~~de Jesús, el que és el que aquest episodi~~
 episodi ^{no s'opren} cap particularitat que no sigui comentada en
 altres indrets i aquest llibre.

Des punt d'atenció aprofitada ^{el report} ~~la temàtica~~ d'aquest episodi
 per analitzar la situació ~~de Jesús~~ creada a Galilea
 per un seguit de grans mirades. ~~El report~~ ~~la multitud~~ ~~durant de~~
~~l'episodi "les multituds", estaven atenuades,~~ l'admiració de la
 context de "les multituds", ^{lin. Mateu -} ~~les famílies~~ ~~reaccionen~~
 inventant la ~~escena~~ més ofensiva de tots les
 calumnies possibles: Jesús ^{lin. Mateu -} ~~ten~~ els famílies ~~se sent en~~
 nom de Beelzebub, prínceps dels dimonis. En l'episodi
 següent, Jesús s'enfronta amb els que arriben d'Israel, de

mentem es bruta a ~~comunicar~~ comunicar
reuerament els dos homes ^{que ara els} ~~parlent de aqueta~~ que no
ho fa com veure per una altra paraula per ell.

En altres ocasions feren Jesús aquest curiós, però
apunta apunta, ~~ho fa~~ fentent si veuata de popularitat
per rescaten els grans miracles com las resurreccions del fill de
la vidua de Naim, de la filla de Jairo, i las multiplicacions
del pa, p. ^{de dire} ~~parlant~~ de "no heu a culpa" és feta "reuerament."
L'una d'elles, ~~a apuntes~~ ~~parlant~~ ~~que es va a fer~~
mes que en una altra, que en aquest episodi - justament
tan sobre anecdòtic - es diposita prou curiós sobre aquestes
reueracions de Deus de no parlar dels seus miracles.

La curiós que cada reueració - ~~justament el mateix~~
~~efecte~~ si hompels ho feta un altre sempre - justament el
mateix efecte; els beneficiats amb un miracle no tenen gran
dilecta per desenvolupar-lo. ~~apunta~~ ~~els dos~~ homes d'aquest evangeli
quants de apressa ho propalen ^{per} tota la unia. És realment

operts 2 homes

13

~~comie ~~explicant~~ ~~que~~ ~~deus~~ ~~ha~~ ~~fet~~ ~~que~~ ~~no~~ ~~ho~~ ~~veure,~~ ~~que~~ ~~ho~~ ~~a~~ ~~vingut~~ ~~els~~ ~~ha~~ ~~com~~ ~~parat~~~~
~~que~~ ~~no~~ ~~ho~~ ~~veure~~ ~~a~~ ~~vingut~~

~~Examinar de altres papers~~

comie examinar el cas: en paper d'un favor tan gran
ques servava ^{l'objecte} no divulgar-lo. Però no ho feu mai com
un pre, sino que ho feu amb severitat. Doncs bé: quants
dos homes, bon punt - dia Sant Mateu - ho preguen sobre la
cosa ho feu veure per tota la comarca.

És evident que Deus sabia que els maballs parits i llurs
familiers i amics es desbarriaren a publicar la notícia. Però I
també sabia que si els ~~seu~~ recomanava o manava de no
dir-ho a ningú, ~~també ho~~ en explicar el fet hi deforien ~~seu~~
amb aire de modest: "ens ha dit unavat de no dir-ho a ningú". Però
amb operts ~~seu~~ Jesús aconseguia que en grans vesles
reumanalisms

Proposició, ~~entre~~ fessim D

Admiradors o D'advergaris, no poguéu creure's
 que pogués una popularitat de caràcter polític. L'hi
 hauria estat senyillíssim deixar-se proclamar rei per les
 multituds entusiastes, però pudescol ~~perseguir~~
 iniciativa dels seus admiradors en aquest sentit hauria
 conduït a la revolució, ~~a la guerra civil~~ a la
 guerra amb els romans, o potser a la guerra civil. Dins no
 va fer una política ni indirectament. Combat el feixisme
 com una corrupció de la religió cristiana, però el nacionalisme
 dels homes del fanatisme el deixa indiferent. Probablement
 si s'hagués deixat proclamar rei, el fanatisme ~~hauria estat la~~
~~causa principal del~~ ~~establiment del~~ ~~regne~~ ~~del~~ ~~poble~~ ~~sino~~ ~~al~~ ~~establiment~~ ~~del~~ ~~romaneu~~ ~~no~~ ~~hauria~~ ~~estat~~ ~~al~~
 establiment del poble sino al establiment dels romans. El país estava políticament
 tan desfet que no es podia aspirar ^{en efecte (hi havien molts)} a
 un Herodes. ~~regia i sanguinari, molt més~~ ~~president de Sàvid~~
 fidel a l'esperit del poble ja que pot fer-se rei per ~~seu~~
 si és

de la Anararquia, l'atenció sa provine de temptar
 aleshores amb la voluntat traumàtica, ^{durant que el} (Rogers) va existir
 estrucalca el do de miracles i ho esterilitza tot. El poder de pens
 i la ^{seua} voluntat humana ~~de~~ es defenecien contra tota presumpció en
 el exercici del do de fer miracles.

tant com ^{momentant} aquest poder de l'home
 entre la voluntat divina de Jesús i la seva voluntat humana.
 Recordem per tant Gregori VII: "el fregar en prescriure se no
 revelar els seus miracles donava l'exemple als respectables
 que el seguiren, de tal que ells mateixos temptaren el desig
 de tenir ocults ~~els~~ ells miracles i que, en cas de no
 aconseguir-los, donaven aquest bon exemple ^{apropiats} als altres".
 després d' ~~establir~~ una ita tan lluminosa, tant Jesús

afegint: "el precepte de aquest de no divulgar els miracles, indicava
~~mentre~~ la voluntat del mestre de lliure la glòria humana, segons
 la fase de Sant Joan: "jo no veno pas la meua glòria
 (Joan (VIII, 50) Però Jesús volia una manera absoluta
 "volent tanmateix absoluta" - solament per la seva voluntat

divina, que, per la utilitat dels altres, fou divulgat el miracle." (Quaest. 13, art. 4) (x Verbo Div.)

No, rebut, però, per el Crist no és múltiple
sinó un, en possessió de les naturaleses divina i
humana que fan el fill un deu i un home. Hi ha en ell
una dualitat de voluntats, la divina, i altra humana. Si
no hi hagués en ell una voluntat humana no seria un
home perfecte. El sí és un, i ^{el} ~~altre~~ a l'home ^{que} ~~pot~~ ^{és} ~~un~~ ^{un} ~~home~~ ^{perfecte},
definiu que hi ha un Crist tres voluntats naturals. Per
conseqüent és de fe creure-ho.

El fill de la verge Maria no podia referir que es parlés
dels seus miracles, però el fill de deu volia ^{que fessin divulgats} ~~Però,~~
~~com a testimoni de la seva voluntat humana de Jesús se solia dir~~
com ~~deu~~ a Getsemani, la voluntat humana de Jesús se solia dir
a la voluntat divina, ~~amb~~ exclamant: "Que la vostra voluntat sigui feta
es faci la vostra voluntat i no la meua". Joan parlava de la
seua voluntat a corona i Joan - es referia a la voluntat
humana; la ~~voluntat~~ del Pare era la voluntat divina. (Quaest 18, art 1)

18

La ten armenadora la persona de Jesucrist que
d'aquest vol ~~apareix~~ entre les ~~voluntats~~ dues
voluntats no se'n repen mai contradicció. ~~Per~~ Aquest
vol i dol, ~~apareix~~ entre la voluntat divina que necessita
~~haver de~~ ni faure tot el fruit possible d'un miracle, i
la voluntat humana que vol reballar les ales de la ^{propia} ~~divina~~,
realza el fet que hi ha en Jesucrist un déu i un home, que ell
és l'Home-déu. Ben mirat, aquest vol i dol, que es real
obeint fins a la mort, és una de les característiques més
precises del crist. Si només fos home no s'entendria; si
només fos déu, encara menys. Per això, des de Déu al
calvarí ens fixem tant; perquè és l'Home-déu.

CC

No. 10
winner

///